

AKADEMIE 2017 – JAK TO PROBÍHALO

Úterý 27. 6. 2017 – Hlavní sál Masarykova kulturního domu v tento den patří naší škole. V něm se má odehrát ranní „generálka“ a dvě představení - jedno dopolední pro školu, druhé podvečerní pro rodiče a příbuzné žáků školy, případně další hosty. Tímto dnem vyvrcholí dlouhodobý projekt školní akademie. Žáci, vyučující i publikum se na zhruba devadesát minut stanou součástí největšího kulturního počínu školy za tento školní rok.

Je půl osmé ráno. Kulturák nám otevírá své brány, zvukař a osvětlovač připravují smlouvenou aparaturu, děti přinášejí kulisy a rekvizity, které samy vyráběly, kostýmy, líčidla, dokonce i gym-bally, nemluvě o kolosálním kartonovém ledovci, zlověstně se šklebícím, jehož úkolem bude v jedné z posledních scének potopit legendární Titanik. Každá třída má několik minut na prostorovou zkoušku. Společně se zvukařem a osvětlovačem domýšlíme poslední detaily, trénujeme nástupy a odchody – jeviště v MKD je přeci jen o něčem jiném než třídy a tělocvična, kde povětšinou probíhalo nacvičování – řešíme nastalé zádrhele, čtveřice skvělých moderátorů pročítá texty s průvodním slovem. Prozatím o nic nejde, je to zkouška, tak zvaná „projížďčka“, ale od půl jedenácté „pojede na ostro“, byť pro školu, tj. ostatní třídy, které nám případné komplikace prominou a do podvečerní představení všechny chyby odstraníme – snad.

Přiblížil se čas dopoledního vystoupení. Technika funguje, moderátoři jsou připravení, účinkující také. Nezbývá než definitivně rozhodnout. Sál se setmí, zní znělka akademie, v níž se za zvuku evergreenové znělky Supermana objevuje na projekčním plátně i velké supermanské S – jako Seifertka. Třídy vystupují v pořadí od prvňáčků až po deváťáky, což výborně pomáhá organizaci v zákulisí a usnadňuje práci moderátorům. Během show už tušíme, kde hledat zlaté hřeby, ale celková úroveň je velice dobrá. Dopolední představení proběhlo v relativní pohodě, vyšlo vše, co vyjít mělo a my se těšíme na to podvečerní. Kéž by to dopadlo alespoň tak dobře, jako teď. To se bude líbit.

Přestávka na oběd. Výměna postřehů, pocitů, nápadů, úprava detailů, které je možné vylepšit.

Podvečerní představení je tu. MKD je plné do posledního místa. Krásný pohled. Z publika čiší podpora, diváci jsou připravení si naši akademii užít. Sál opět potemněl, spouští se supermanská znělka a na pódium nastupuje elegantní čtveřice moderátorů z devátého ročníku. Show začíná. Nastupuje I. A s hudebně-taneční variací na téma déšť. I žáci I. B jsou s českou a anglickou písničkou na jevišti jako doma a potlesk dává tušit, že se představení odehraje ve skvělé atmosféře. Než se diváci nadějí, je pódium plné druháčků, kteří v kostýmech chalupníků 19. století vyseknou mazurku nesmrtelného jména: Měla babka čtyři jabka. Ovšem záhy to ty samé postavy „rozbalí“ na tvrdou hudbu Dream Theater a v přítomí působivě využívají svítící tyčky. A třetáci – scénicky pojatý Hlídač krav a La mamba. Tančí i třídní učitelka a skoro i publikum. Čtvrtý ročník předvedl doslova a do písmene cirkusový kousek a hudební scénku založenou na básni Pět koťat, která humorně podává téma špatné volby povolání. Páté ročníky uzavřeli část prvního stupně tanečně akrobatickým vystoupením a čundráckou písní „Okoř“, samozřejmě s živým kytarovým doprovodem paní učitelky.

Reakce vstřícného publika přispívaly ke skvělé náladě všech. První stupeň, a tudíž polovina tříd to má za sebou. Jde se do druhé části akademie! Zákulisí se hemží mladými herci v nejrůznějších kostýmech, tanečníky, kulisáky, zvědavci. Šestý ročník se postaral o krátký reklamní spot, a po něm mohou diváci vidět první sólová vystoupení – pěvecké a taneční. Sedmáci si dokonce připravili vlastní televizní

program s vlastními moderátory, plavkyněmi a vzácnými pandami, které si ovšem v příběhu sedmáků dlouhého bytí na svobodě neužijí. Skupina chlapců ze sousední sedmé třídy nadchla publikum skvělými tělocvičnými kousky. V zákulisí je náhle o něco rušněji než dosud. Je plné neandrtalců. Osmáci totiž vystupují se krátkým pohledem do taneční historie a začínají rituálním loveckým tancem kolem ohně. Ten nám sice MKD nedovolil, ale to nevadilo. Divochy ihned střídá princezna, která se nápadně podobá jednomu žákovi z VIII. A. Náhoda? Nemyslím si. A pak sám Král – Elvis – a kupa fanynek, to vše následováno moderním tancem. Velký potlesk a rychlá výměna účinkujících. Tentokrát je zákulisí plné velkých gymnastických míčů – gym-ballů. VIII. B je ve svém použila jako taneční rekvizitu a rytmický nástroj.

Publikum se skvěle baví. Z účinkujících číší energie. Užívají si atmosféru. Hrají, tančí a zpívají naplno. Čtveřice výborných moderátorů se střídá v uvádění jednotlivých čísel... až na jednu výjimku. Aniž by kdokoli cokoli ohlásil, noří se náhle celý sál do tajemně modré tmy. K překvapení všech zní nezaměnitelné tóny Fantoma opery. Nikdo netuší, že se za malou chvíli na jevišti sejde hlavní ženská postava muzikálu – zpěvačka Christine a sám zlověstný Fantom. Christine v podání Venduly Sládečkové zpívá „Think of me“, jednu z titulních melodí muzikálu, neustále sledována Fantomem tanečně ztvárněným Eliškou Rozborovou. Napětí publika je cítit i v zákulisí a po závěrečných tónech zní dosud nejnadšenější aplaus. Mnozí diváci se neubránili slzám.

Jak lépe dovést skvělé publikum a celou akademii k blížícímu se závěru! Už nám zbývá jen devátý ročník, který svá vystoupení poctivě a dlouho připravoval. V zákulisí se tentokrát objevuje obří ledovec a začínají znít první tóny instrumentální verze „My heart will go on“ z filmu Titanic. IX. A se rozhodla představit světu vlastní zpracování romantického příběhu s tragickým koncem. Věděli jste, že ledovec poslal na Titanic Poseidon a mimozemšťan Karel? Nebo že se na lodi ukrývali piráti s pokladem a nejrychleji se zachránila číšnice na segwayi? To pak asi diváky nepřekvapí, když Jack na konci příběhu shodí Rose do oceánu, aby se zachránil. Scénkou to však nekončí. Pro devátáky je tato doba, konec jejich posledního ročníku, časem trpkého loučení, a tak se loučí s publikem i se školou společným zpěvem dojemné písně, která je – o loučení. Už to by stačilo k dojemnému závěru, ale ještě tu je IX. B s tajným plánem, o kterém ví jen pár lidí. Po krásné hudebně taneční scéně, která má shrnout jejich dojmy z celé devítileté školní docházky, zvou na jeviště svou třídní učitelku. Tajný plán vychází skvěle. Dojatá paní učitelka přebírá květiny, vzduchem létají konfety a devátáci jí vyjadřují své veliké díky. Akademie končí v nádherných emocích. Diváci odcházejí až po dlouhém potlesku a sdělují nadšené reakce.

Sál MKD je prázdný. Balíme, uklízíme, odnášíme kulisy, rekvizity, gym-bally, ledovec. Prohlížíme šatny. Při práci je možnost hovořit o budoucnosti MKD, které má projít rekonstrukcí. Ta sníží počet míst. Je nám jasné, že další školní akademie v tomto formátu nebude reálná. O to víc nás těší, že jsme se do tohoto nesnadného projektu pustili a že jsme ho zvládli.

Dobrý pocit v nás zůstal ještě několik dní po akci. Nestále přicházely emaily a učitelé porůznu sbírali milé ohlasy. A co na to žáci? Požádali jsme je, aby nám o akademii také něco napsali. Jejich ohlasy si můžete přečíst v samostatném článku.